Dosarul nr. 4-24/2025
4-24129258-48-4-13112024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

19 august 2025 mun. Strășeni

Judecătoria Strășeni, sediul central
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Iana Talmaci
Grefier Marina Strîmbanu
Cu participarea:
Contravenientului Nicolae Grosu
Agentului constatator Valentina Sili

a examinat în şedinţă de judecată publică, cauza contravenţională în privința lui:

Grosu Nicolae născut la *****, IDNP: ***** domiciliat în *****, str. ***** 10, angajat în câmpul muncii, 2 copii minori la întreținere, Moldovean, posedă limba de stat.

în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 64 alin. (2) din Codul contravenţional, instanţa

c o n s t a t ă:

La data de 13 noiembrie 2024, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza contravenţională în privinţa lui Grosu Nicolae învinuit în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 64 alin. (2) din Codul contravenţional a fost repartizată în mod aleatoriu judecătorului Judecătoriei Strășeni, sediul central, Iana Talmaci.

La 25 noiembrie 2024, în Judecătoria Strășeni, sediul central a parvenit spre examinarea cauza contravențională 4-30/2025 în privința lui Grosu Nicolae în comiterea contravenției prevăzute de art. 64 alin. (2) CCRM care a fost distribuită prin PIGD Judecătorului Judecătoriei Strășeni, Iana Talmaci.

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul central din 26 februarie 2025 a fost conexată cauza contravențională în privința lui Grosu Nicolae nr. 4-30/2025(4-24133999-48-4-25112024) la cauza contravențională în privința lui Grosu Nicolae nr. 4-24/2025 (4-24129258-48-4-13112024).

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI 06 368846 din 07 noiembrie 2024 emis de agentul constatator din cadrul IP Strășeni, Sili Valentina, cet. Grosu Nicolae se învinuieşte în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 64 alin.(2) din Codul contravenţional, fiind reţinut în sarcina acestuia că la 21 octombrie 2024 ora 10:00-11:00, în *****, str. ***** 10, a încălcat graficul de întrevedere a concubinei ***** cu copilul în perioada 21.10.2024 ora 10:00-22.10.2024 ora 16:00.

Referitor la procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI 06 446084 din 20.11.2024 emis de agentul constatator Tunicovschi Dumitru din cadrul Inspectoratului de

Poliție Strășeni, Grosu Nicolae este învinuit de comiterea contravenției prevăzute la art. 64 alin. (2) din Codul contravențional precum că 31 octombrie 2024, aflându-se în s. Lozova r-l Strășeni a împiedicat-o pe ***** în a se vedea cu copilul minor conform graficului de întrevedere.

În ședința de judecată, făptuitorul Grosu Nicolae, a declarat că el nu este vinovat. Cu victima a fost în concubinaj, au împreună un băiețel care pe 10 septembrie împlinește 5 ani. De la 1,5 ani el e crescut practic de către mama lui Grosu Nicolae, bunica a avut grijă de el, ei locuiesc într-o gospodărie. Când a fost cazul dat, în acea zi lui i s-a blocat cardul și s-a dus la Chișinău să-l deblocheze, *****a zis că merge și el, data nu o ține minte precis. El graficul deloc nu îl are, nu a contestat hotărârea direcției sociale, judecata a hotărât ca copilul să rămână cu ea, el știe că ei îi este greu are 3 copii, el nu este vinovat, chiar și acum în momentul de față ea e la serviciu, copii sunt singuri, ei vor să o ajute. El atunci nu a fost anunțat ca să vie să ia copilul de *****, el nu era acasă. Despre dispoziția de întrevedere el știe din spusele doamnei *****, el i-a spus verbal cu un an în urmă, în octombrie știa despre grafic din spusele ei dar el nu are foaia asta. El a fost la bancă, a luat copilul să-l mai plimbe, nu înțelege de ea nu a venit a doua zi după copil. Până la 10.00 e în grafic să vină, el până la 10.00 a fost acasă, după 10:00 a ieșit din casă. Acum a convenit cu doamna Crudu să facă o înțelegere pentru a avea grijă de copil, să termine cu toate, să o ajute, el nu este vinovat cu nimic. Erau situații când primea apeluri să-i dea copilul, ieșea la poartă și persoana dată nu era. Consideră că nu este vinovat, spune așa cum este ei ajung la o înțelegere încet, nu vrea ca copilul să sufere, vrea să-l crească împreună și să păstreze familia, atât. El nu este vinovat, ce părinte vrea rău copilului său.

Agentul constatator Sîli Valentina a susținut procesele-verbale cu privire la contravenție și a solicitat de a fi aplicată o amendă minimă.

Studiind materialele cauzei, instanța de judecată reține că vinovăția lui Grosu Nicolae este dovedită pe deplin, fiind corect încadrate juridic acțiunile contravenientului conform art. 64 alin.(2) Cod Contravențional, adică încălcarea de către părinţi/reprezentanţi legali, bunici, fraţi sau surori ale copilului a deciziei autorităţii tutelare privind stabilirea modului de realizare a dreptului de comunicare cu copilul

Potrivit prevederilor art. 6§3 lit. a) din Convenția Europeană, orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită. Orice acuzat are, în special dreptul: să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa, să prezinte probele respective, să fie asigurat cu apărător.

În materie contravențională au fost recunoscute garanții procedurale specificate în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, prin care și prezumția de nevinovăție, prezumată de alin. (2) al art. 6 din CEDO (a se vedea Ziliberberg împotriva Moldovei, par.35 din 01.02.2005; Angel împotriva României, par.52 din 04.10.2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21.02.1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

Potrivit art. 8 Cod contravențional, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârșit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea

contravenţională.

Conform art. 64 alin. (2) Cod contravențional, prevede răspunderea pentru încălcarea de către părinţi/reprezentanţi legali, bunici, fraţi sau surori ale copilului a deciziei autorităţii tutelare privind stabilirea modului de realizare a dreptului de comunicare cu copilul, care se sancționează cu amendă de la 6 la 12 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 12 la 24 de ore.

Potrivit art. 375 Cod Contravențional, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească vinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Potrivit art. 442 alin. (1) Cod Contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Potrivit art. 58 alin. (1) din Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

Conform art. 74 alin. (1) Codul familiei, părinţii sânt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material.

Potrivit art. 61 alin. (1) din Codul familiei, părinţii au dreptul şi sânt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat.

În conformitate cu prevederile art. 60 Codul familiei, drepturile părinţilor nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinţii nu pot prejudicia sănătatea fizică şi psihică a copilului. Metodele de educaţie a copilului, alese de părinţi, vor exclude

comportamentul abuziv, insultele şi maltratările de orice fel, discriminarea, violenţa psihică şi fizică, aplicarea pedepselor corporale, antrenarea în acţiuni criminale, iniţierea în consumul de băuturi alcoolice, folosirea substanţelor stupefiante şi psihotrope, practicarea jocurilor de noroc, cerşitul şi alte acte ilicite. Toate problemele privind educaţia şi instruirea copilului se soluţionează de către părinţi de comun acord, ținându-se cont de interesele şi de părerea copilului. Părinţii poartă răspundere, în modul stabilit, pentru exercitarea drepturilor părinteşti în detrimentul intereselor copilului.

Articolul 5 al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, la care Republica Moldova este parte, stipulează că Statele părți vor respecta responsabilitățile, drepturile și îndatoririle ce revin părinților naturali ai copilului sau, după caz și conform tradiției locale, membrilor familiei lărgite sau comunității, tutorilor sau altor persoane care au, prin lege, copii în îngrijire, de a asigura, de o manieră corespunzătoare capacităților în continuă dezvoltare ale copilului, îndrumarea și orientarea necesare în exercitarea de către copil a drepturilor recunoscute în prezenta Convenție.

Iar în sensul art. 18 alin.(1) al aceleiaşi Convenţii, Statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au responsabilități comune pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Aceștia trebuie să acționeze, în primul rând, în interesul suprem al copilului.

Potrivit art.9 al Convenției, Statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței acestora, exceptând situația în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare și cu respectarea legilor și a procedurilor aplicabile, că această separare este în interesul suprem al copilului. O astfel de decizie poate deveni necesară în cazuri particulare cum ar fi de exemplu, în cazul copiilor maltratați sau neglijați de părinți sau în cazul în care părinții trăiesc separat și se impune luarea unei hotărâri cu privire la locul de reședință a copilului.

Conform art. 52 alin. (1) din Codul familiei, copilul are dreptul să comunice cu ambii părinţi, cu buneii, fraţii, surorile şi cu celelalte rude. Desfacerea căsătoriei părinţilor, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului. În cazul când părinţii au domiciliul separat, copilul are dreptul să comunice cu fiecare dintre ei.

În asemenea situație, în vederea respectării garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia proceselor verbale cu privire la contravenție nr. MAI06 368846 din 07.11.2024 și nr. MAI06 446084 din 20.11.2024.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită formă ,,ad validitatem” cu respectarea tuturor prescripțiilor legale în fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 Cod contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 Cod contravențional.

Așadar, instanța de judecată reține că, procesul verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 368846 din 07.11.2024 a fost întocmit în absența făptuitorului, fără să-i fie aduse la momentul întocmirii drepturile și obligațiile prevăzute de art. 34, 378, 384 și 448 Cod contravențional, fapt confirmat prin lipsa semnăturii contravenientului și mențiunii la

rubrica nr. 14 „Procesul-verbal a fost încheiat în absența cet. Grosu Nicolae, citat legal de două ori”.

Potrivit art. 443 alin. (6) și (6/1) Cod contravențional, faptul absenței persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție ori al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal se consemnează în procesul-verbal și se certifică prin semnătura a cel puțin un martor, indicându-se și datele de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu și numărul de telefon). În cazul imposibilității de identificare a unui martor, agentul constatator consemnează în procesul-verbal motivele obiective ale lipsei martorului și documentează, prin orice mijloace tehnice disponibile (audio/video), refuzul persoanei de a semna procesul-verbal. Nu poate avea calitatea de martor în condițiile alin. (6) un alt agent constatator.

Prin prisma analizei de legalitate, instanța reține că procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 368846 din 07.11.2024 suferă de vicii esențiale de formă, care determină nulitatea sa absolută. În mod expres, actul nu este semnat de către contravenient, iar rubrica destinată menționării și confirmării prezenței martorului asistent (rubrica nr. 15 „Martor asistent”) nu conține nicio înregistrare și nici semnătura olografă corespunzătoare.

Această lipsă formală nu constituie o simplă omisiune procedurală, ci o veritabilă încălcare a dispozițiilor imperative ale art. 443 alin. (6) Cod contravențional, care instituie obligația agentului constatator de a consemna expres refuzul sau imposibilitatea persoanei de a semna procesul-verbal și de a asigura certificarea acestei împrejurări prin semnătura unui martor imparțial, cu indicarea datelor de identificare. În absența unei asemenea garanții, actul constatator este lipsit de forța probantă pe care legea i-o conferă, deoarece nu mai poate fi verificată nici realitatea, nici imparțialitatea constatărilor consemnate.

Doctrina contravențională a subliniat în mod constant că respectarea formalismului procesual nu reprezintă o cerință pur birocratică, ci o garanție intrinsecă a dreptului la apărare al persoanei vizate de actul represiv. Lipsa semnăturii contravenientului și inexistența unei certificări externe prin martor echivalează cu nesocotirea principiului legalității procedurii contravenționale, consacrat de art. 5 și art. 7 Cod contravențional, precum și cu o atingere adusă prezumției de nevinovăție (art. 375 Cod contravențional coroborat cu art. 6 CEDO).

În consecință, omisiunea consemnării și contrasemnării de către martor a refuzului sau imposibilității contravenientului de a semna procesul-verbal constituie un viciu insurmontabil, care afectează însăși validitatea procesului-verbal ca act juridic constatator și atrage sancțiunea nulității absolute, întrucât lipsește o condiție „ad validitatem” esențială pentru existența sa juridică.

Potrivit art. 445 Cod contravențional, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezența unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. (2) Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor

norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei.

vând în vedere circumstanțele de fapt reținute și raportarea acestora la exigențele de drept incidente, instanța conchide că procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 368846 din 07.11.2024 este afectat de vicii de formă de natură a atrage sancțiunea nulității absolute, întrucât nu respectă condițiile de validitate impuse ad validitatem de lege.

Prin urmare, în temeiul principiului legalității procedurii contravenționale și al prezumției de nevinovăție consacrate de art. 375 Cod contravențional și art. 6 CEDO, instanța apreciază că menținerea în circuitul juridic a unui act procesual întocmit cu încălcarea flagrantă a garanțiilor de formă ar echivala cu validarea unei ingerințe arbitrare în drepturile fundamentale ale persoanei.

În aceste condiții, se impune încetarea procesului contravențional intentat în privința lui Grosu Nicolae pentru fapta prevăzută la art. 64 alin. (2) Cod contravențional, întrucât actul de constatare pe care se sprijină întreaga acuzare contravențională este lipsit de efecte juridice și nu poate fundamenta o hotărâre de sancționare conform rigorilor legale și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului privind exigența unui proces echitabil.

Cu referire la procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 446084 din 20.11.2024, instanța reține că actul a fost întocmit cu respectarea exigențelor de fond și de formă stabilite de art. 443 Cod contravențional, fiind asigurată respectarea garanțiilor procedurale care condiționează validitatea sa. Analiza efectuată nu a relevat existența unor vicii esențiale ori a unor cauze de nulitate absolută ce ar putea fi invocate, inclusiv din oficiu, în temeiul principiului legalității.

În consecință, procesul-verbal se bucură de prezumția de legalitate și temeinicie care caracterizează actele administrative cu caracter sancționator și păstrează forța probantă conferită de lege, nefiind înlăturată prin probe contrare. Astfel, constatările agentului constatator consemnate în cuprinsul acestui act constituie mijloace de probă în sensul art. 425 și urm. Cod contravențional și pot servi ca fundament juridic pentru soluționarea cauzei, sub rezerva aprecierii coroborate cu ansamblul probator administrat în cauză.

Reieșind din normele citate și raportându-le la circumstanțele cauzei, instanța reține că reclamanta *****, în calitate de mamă, beneficiază de aceleași drepturi și poartă aceleași obligații parentale ca și tatăl, Grosu Nicolae, în conformitate cu principiul egalității drepturilor părintești consacrat de art. 58 și urm. Codul familiei. Totuși, din ansamblul probator administrat rezultă că pârâtul și-a depășit limitele firești ale exercițiului drepturilor sale, manifestând o atitudine care, prin caracterul unilateral și restrictiv, denaturează echilibrul relațional și afectează interesele superioare ale minorului.

O asemenea conduită are potențialul de a genera un climat familial tendențios, contrar obligației părinților de a promova dezvoltarea armonioasă a copilului atât pe plan fizic, cât și pe plan moral, obligație ce decurge atât din legislația națională, cât și din standardele internaționale (art. 3 și art. 18 din Convenția ONU privind drepturile copilului).

În consecință, instanța subliniază că părintele căruia i-a fost încredințată întreținerea și educarea copilului nu poate exercita aceste prerogative în mod discreționar sau abuziv, ci este ținut, în permanență, să le coreleze cu obligațiile ce-i revin, inclusiv în raport cu drepturile celuilalt părinte și ale bunicilor, astfel încât să fie asigurat un climat moral echilibrat și sănătos în relațiile familiale și extraconjugale.

În urma cercetării probelor, instanța a stabilit cu certitudine că, prin Dispoziție Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru nr. 11 din 26.07.2024 a fost stabilit

programul de întrevedere a mamei ***** cu copilul Grosu Constantin a.n. 10.09.2020, și anume:

„în fiecare zi de luni de la ora 10:00 până marți la orele 16:00, copilul Grosu Constantin, se va afla la mama. Părinții vor respecta următoarele condiții: în zilele de întrevederi, copilul va fi luat de către mama, de la domiciliul tatălui sau din altă locație stabilită din timp de către părinți, și va fi adus la orele stabilite la pct. 1; pe perioada întrevederilor, mama ***** va respecta regimul alimentar și de somn al copilului și va purta răspundere integrală de securitatea și sănătatea copilului; tatăl, Grosu Nicolae să nu creeze impedimente mamei la întrevedere cu copilul său, iar în caz de îmbolnăvire a copilului, este obligat să anunțe mama despre acest fapt; în caz de modificare a programului de întrevedere, părțile vor conveni prin înțelegere prealabilă; părțile să nu creeze situații de conflict în prezența copilului.” (f.d.12-13)

Prin urmare, instanța reține că la materialele cauzei au fost anexate extrase constând în capturi de ecran (f.d. 7–9) ce reflectă mesaje expediate de ***** în adresa lui Grosu Nicolae, prin care aceasta solicită respectarea programului stabilit și transmiterea copilului pentru întrevedere.

Din conținutul acestor comunicări electronice se confirmă că solicitările au fost formulate chiar în ziua stabilită, conform graficului de întrevedere aprobat de autoritatea tutelară, pentru exercitarea dreptului de relaționare a mamei cu copilul minor.

Invocarea de către Grosu Nicolae a motivului potrivit căruia minorul era programat la medicul stomatolog nu poate constitui o justificare obiectivă pentru împiedicarea realizării graficului, întrucât obligația de a respecta hotărârea autorității tutelare are caracter imperativ, iar programarea medicală putea fi realizată în egală măsură de către mamă. Orice altă interpretare ar echivala cu atribuirea unei prerogative discreționare unuia dintre părinți de a condiționa sau limita drepturile celuilalt, contrar principiului egalității în exercitarea drepturilor părintești și al interesului superior al copilului, consacrate de Codul familiei și de art. 9 și 18 din Convenția ONU privind drepturile copilului.

Astfel, instanța conchide că, vinovăția contravenientului este dovedită pe deplin și prin documentele și probele anexate de agentul constatator la materialele cauzei contravenționale și anume:

- procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 446084 din 20.11.2024 (f.d.16); plângere depusă de ***** la 31.10.2024 (f.d.4); proces-verbal de audiere a victimei ***** (f.d.5 și verso); fișa de sesizare (f.d.6 și verso); extras din mesaje (f.d.7-9); Dispoziție cu privire la stabilirea programului de întrevederi al mamei ***** cu copilul Grosu Constantin nr. 11 din 26.07.2024 (f.d.12-13); proces-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional (f.d.15 și verso); precum şi alte înscrisuri din dosarul contravențional, care constituie probe utile, pertinente, concludente și formează un ansamblu probator ce confirmă totalmente vinovăția lui Grosu Nicolae în comiterea contravenției prevăzută de art. 64 alin. (2) Cod Contravențional.

Prin urmare, instanţa constată că, deși contravenientul Grosu Nicolae avea cunoștință despre data și ora stabilite pentru realizarea dreptului de întrevedere al mamei ***** cu copilul minor, acesta nu a asigurat desfășurarea întâlnirii, invocând în mod formal lipsa unei notificări suplimentare din partea acesteia. O asemenea justificare este apreciată de instanță ca fiind vădit neîntemeiată, întrucât obligația de respectare a graficului de întrevedere decurge direct din actul autorității tutelare, având caracter imperativ și opozabil ambilor părinți, independent de notificări suplimentare.

Instanța reține că acceptarea unei asemenea apărări ar echivala cu relativizarea efectelor juridice ale hotărârii autorității competente, plasând exercitarea dreptului de comunicare al părintelui într-o zonă de incertitudine și arbitrar, incompatibilă cu principiul securității raporturilor juridice și cu interesul superior al copilului, consacrat de art. 60 Codul familiei și art. 3 alin. (1) din Convenția ONU privind drepturile copilului.

În consecință, instanța reține că Grosu Nicolae a acționat cu încălcarea obligației legale de a respecta graficul de întrevederi, împiedicând nejustificat relaționarea copilului cu mama sa, fapt ce atrage incidența art. 64 alin. (2) Cod contravențional..

În ceea ce privește individualizarea sancțiunii contravenționale aplicabile contravenientului, instanța, în conformitate cu principiile proporționalității și echității sancționatorii, are obligația de a aprecia în mod obiectiv natura și gravitatea faptei săvârșite, caracterizarea personală a făptuitorului, precum și circumstanțele atenuante și agravante ce pot influența răspunderea juridică.

Raportând aceste criterii la circumstanțele concrete ale cauzei, instanța reține că fapta comisă de Grosu Nicolae — împiedicarea nejustificată a exercitării dreptului de întrevedere părintească stabilit de autoritatea tutelară — reprezintă o încălcare ce aduce atingere nu doar drepturilor mamei, ci și interesului superior al copilului, consacrat atât de legislația națională, cât și de convențiile internaționale în materie. Totodată, instanța notează că acest comportament nu a fost însoțit de elemente care să evidențieze un pericol social deosebit ori repetitivitate în conduita contravenientului.

În temeiul art. 42 și 43 Cod contravențional, instanța constată inexistența în speță a circumstanțelor atenuante sau agravante, ceea ce determină aplicarea unei sancțiuni echitabile, proporționale și necesare pentru realizarea scopurilor răspunderii contravenționale, în limitele prevăzute de dispozițiile legale incidente.

Astfel, în raport cu considerentele expuse și având în vedere că vinovăția contravenientului Grosu Nicolae în săvârșirea faptei prevăzute de art. 64 alin. (2) Cod contravențional, constatată prin procesul-verbal seria/nr. MAI06 446084 din 20.11.2024, a fost dovedită în mod deplin și incontestabil, instanța apreciază necesar și rezonabil aplicarea unei sancțiuni pecuniare.

O asemenea sancțiune se dovedește a fi adecvată caracterului ilicit al conduitei reținute, corespunzătoare gradului de pericol social concret al faptei și proporțională cu gravitatea contravenției, îndeplinind, totodată, funcția preventiv-educativă pe care răspunderea contravențională o are în ordinea de drept. Instanța consideră că numai prin aplicarea unei amenzi se asigură atingerea scopului general al sancțiunii — acela de a preveni săvârșirea unor noi încălcări, de a responsabiliza părintele față de obligațiile sale și de a garanta respectarea drepturilor copilului și ale celuilalt părinte.

Într-o asemenea situație, ținând cont de finalitatea legii contravenționale și de menirea sancțiunii aplicabile, precum și de criteriile generale de individualizare prevăzute de Codul contravențional, instanța apreciază că aplicarea pedepsei sub formă de amendă reprezintă măsura justă și proporțională.

Această sancțiune răspunde exigențelor de restabilire a echității sociale, dar și celor de prevenție generală și specială, vizând corectarea conduitei contravenientului și responsabilizarea acestuia în raport cu obligațiile legale și morale ce îi revin în calitate de părinte. Totodată, aplicarea unei amenzi constituie o măsură suficient de fermă pentru a descuraja repetarea unor asemenea fapte și pentru a proteja în mod efectiv interesul superior al copilului și drepturile celuilalt părinte.

Instanța subliniază că sancțiunea pecuniară ce urmează a fi aplicată lui Grosu Nicolae este una echitabilă, raportată la circumstanțele concrete ale cauzei, la caracterizarea personalității contravenientului și la gradul de pericol social al faptei săvârșite, fiind în deplină concordanță cu principiul proporționalității și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind sancțiunile contravenționale.

Instanța ține să explice contravenientului că, potrivit art. 34 alin. (3) Cod contravențional, acesta are posibilitatea legală de a achita jumătate din cuantumul amenzii stabilite, cu condiția efectuării plății în termen de cel mult trei zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale.

Această prevedere legală constituie o facilitate procedurală instituită de legiuitor, menită să stimuleze executarea promptă a sancțiunilor aplicate și să reducă sarcina administrativă a organelor abilitate, oferind totodată contravenientului un beneficiu real prin diminuarea cuantumului efectiv de plată.

Instanța subliniază că exercitarea acestui drept aparține exclusiv contravenientului, iar neutilizarea lui în termenul prevăzut atrage aplicarea integrală a sancțiunii pecuniare dispuse prin prezenta hotărâre.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 34, 36, 395, 460 şi 462 din Codul contravenţional, în numele Legii, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se declară nul procesul verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 368846 din 07.11.2024, încheiat în temeiul art. 64 alin. (2) din Codul Contravenţional în privinţa lui **Grosu Nicolae**, cu încetarea cazului contravențional din lipsa faptului contravenției.

Se recunoaște vinovat contravenientul **Grosu Nicolae,** a.n *****, IDNP ***** de săvârșirea contravenției prevăzute de **art. 64 alin. (2) Cod contravențional**, reținută prin procesul-verbal cu privire la contravenție **seria/nr. MAI06 446084 din 20.11.2024**, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Strășeni.

În temeiul art. 64 alin. (2) și art. 34 Cod contravențional, i se aplică o sancțiune contravențională sub formă de **amendă în mărime de 6 (șase) unități convenționale**, ceea ce constituie suma de **300 (trei sute) lei**.

În conformitate cu art. 34 alin. (3) Cod contravențional, contravenientul este în drept să achite jumătate din cuantumul amenzii aplicate, respectiv suma de **150 (una sută cincizeci) lei**, dacă plata se efectuează în termen de 3 (trei) zile lucrătoare din data aducerii la cunoștință a prezentei hotărâri.

În termen de 15 zile de la data pronunțării, hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru, recursul urmând a fi depus prin Judecătoria Strășeni, sediul central.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Iana Talmaci**